

но. Методу виходу з кризи, в якій знаходиться зараз Україна, за допомогою чи кейнсіанства загалом, чи окремих постулатів грошово-кредитної політики, на мою думку, знайти неможливо.

Література

1. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег / Джон Мейнард Кейнс. — М., 1976. — 453 с.
2. Кривенко Л.В, Грошово-кредитні засоби регулювання економіки: монографія / Л.В. Кривенко. — Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2010.
3. Шпаргало Г.Є. Теоретичні засади та світова практика застосування кейнсіанських підходів до грошово-кредитного регулювання / Г.Є. Шпаргало, Ю.А. Семеряк, І.М. Бриндзя // Науковий вісник НЛТУ України. — 2009. — Вип. 19.5. — С. 268—275.

Нестеренко О. В.

(обліково-економічний ф-т, III курс)

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

В сучасних умовах глобалізації економічних процесів важливе місце посідає активізація відтворення основних засобів, як бази стабільності діяльності підприємства. Потребує вирішення проблема забезпечення ефективного, своєчасного й повноцінного відшкодування та оновлення елементів основного капіталу на базі новітніх досягнень НТР. Тому вдосконалення існуючих підходів до вибору методів нарахування амортизації основних засобів і вдосконалення амортизаційної політики має важливе значення для підвищення конкурентоспроможності виробленої продукції.

Існуючі дефініції поняття «амортизації» в економічній літературі не повністю розкривають призначення амортизації, часто приписують не властиві їй функції. Доцільно запропонувати таке визначення: амортизація — комплексна економічна категорія, яка характеризує процес систематичного, поступового, науково обґрунтованого та економічно доцільного перенесення вартості основних засобів на вартість готової продукції (послуг) підприємства, виготовленої (наданих) з їх використанням, з метою забезпечення поступового відновлення основних засобів внаслідок їх морального та фізичного зносу.

При виборі методів нарахування амортизації, необхідно враховувати їх зв'язок з доходами від реалізації продукції, адже при збільшенні амортизаційних відрахувань, що є статтею калькулювання, збільшується собівартість продукції. Якщо ціна продукції стабільна, за наявності стійкого попиту, обсяги виробництва зростають. Отже, швидше досягається точка беззбитковості — підприємство працює отримуючи прибуток. Якщо ж амортизаційні відрахування зростають, а кількість виробленої продукції залишається сталою, для покриття витрат необхідно підвищувати ціну товарів, що негативно впливає на їх конкурентні позиції на ринку.

Відтворення основних засобів пов'язано з послідовним проходженням продукцією чотирьох фаз свого існування: початкового зростання, становлення, зрілості, старіння. Тому економічно доцільною є зміна методів нарахування амортизації під час експлуатації основного засобу в залежності від етапу життєвого циклу, на якому він знаходиться. (рис. 1).

Рис. 1. Послідовність проходження продуктом фаз свого існування

Фаза початкового зростання характеризується повільним зростанням продажів та незначними обсягами прибутку. Найбільш доцільними для застосування є методи пропорційного нарахування амортизації: прямолінійний та виробничий.

Характерним для другої та частково третьої фази є зниження витрат на виробництво і зростання попиту на товар. У кінці фази має бути досягнутий максимальний прибуток. У цей період спостерігається стабільність отримання грошей та їх інтенсивне витрачання на розширене відтворення основних засобів, рекомендовано застосування прискорених методів амортизації: прискореного зменшення залишкової вартості та кумулятивного.

Остання чверть третьої фази відзначається зниженням продажу у зв'язку з насиченням ринку, зниженням прибутку на одиницю продукції. У цей час необхідно готувати шляхи для переходу на нові вироби, що потребує додаткових вкладень у розвиток і відновлення основних засобів.

На четвертій стадії життєвого циклу проводиться вибуття основних засобів. Доцільно застосовувати пропорційні методи нарахування амортизації. Якщо відбувається модернізація продукту, а отже і модернізація основних засобів, доцільним є перехід до методів, рекомендованих на першій фазі.

Отже, вибір способу нарахування амортизації товару нерозривно пов'язаний зі стадією його життєвого циклу на ринку. (рис. 2)

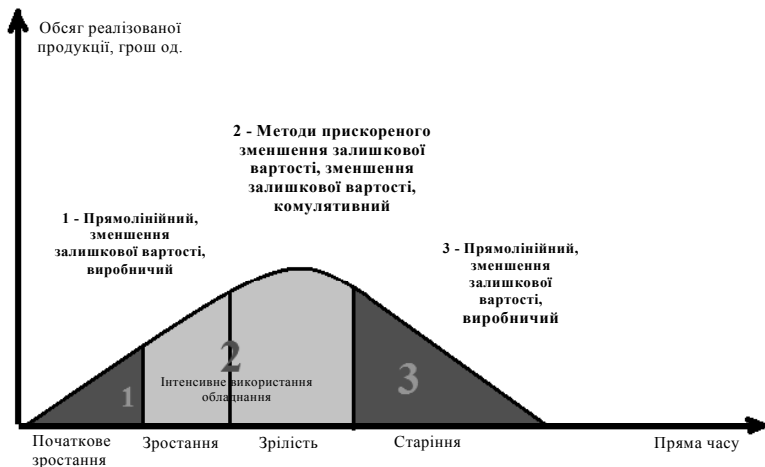

Рис. 2. Рекомендовані методи нарахування амортизації відповідно до стадій життєвого циклу продукту

Оскільки обсяги та доступність традиційних джерел фінансування відтворювальних процесів, таких як власні кошти, бюджетне фінансування, банківські кредити, не задовольняють інвестиційні потреби підприємств у здійсненні широкомасштабного оновлення основних засобів, то важливим завданням амортизаційної політики підприємств є вибір оптимального методу нарахування амортизації основних засобів.

Література

1. Бондар М.І. Амортизація основних засобів: облік та оподаткування / Бондар М.І., Бабіч В.В. // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. — 2011. — № 1 (55).— С.31—34.
2. Голов С. Дискусійні аспекти амортизації / С. Голов // Бухгалтерський облік і аудит. — 2005. — № 5. — С. 3—8.

3. Козик В.В. Вплив амортизаційних відрахувань на інвестиційну ефективність продуктивних інноваційних проектів машино- та приладобудування / В.В. Козик, О.Л. Политанська // Актуальні проблеми економіки. — 2009. — № 7. — С. 112—116.

4. Косова Т.Д. Амортизація як інвестиційний ресурс підприємства / Т.Д. Косова // Актуальні проблеми економіки. — 2003. — № 9. — С. 157—164.

5. Котова М.В. Вибір оптимального методу нарахування амортизації за бухгалтерським обліком для підприємств промисловості / М.В. Котова // Праці Одеського політехнічного університету: Зб. наук. праць. — 2009. — №2. — С. 280—284.

6. Хомин П.Я. Амортизація: економічний зміст та методика відображення / П.Я. Хомин, І.М. Пиріг // Фінанси України. — 2007. — № 6. — С. 22—30.

Олеїніков Д. О.

(обліково-економічний ф-т, IV курс)

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ

Зовнішній аудит акціонерних товариств є обов'язковим. Йому властиві наступні характерні відмінності, що не притаманні перевіркам на підприємствах інших організаційно-правових форм власності [1]:

- аудит емісійної діяльності;
- аудит дивідендної політики, перевірка достовірності: розрахунку сум дивідендів, термінів та об'ємів виплат, процедур реєстрації акціонерів, процесу реінвестування дивідендів;
- аналіз показників фінансового стану акціонерного товариства (індикатори загального стану, які дають змогу великому колу інвесторів приймати рішення щодо власної інвестиційної політики по відношенню до конкретного акціонерного товариства) розрахунок яких зазначається у аудиторському висновку. Основними показниками є:

- коефіцієнт абсолютної ліквідності;
- коефіцієнт загальної ліквідності;
- коефіцієнт фінансової стійкості;
- коефіцієнт покриття зобов'язань власним капіталом [2].

В ході проведеного дослідження було розглянуто аудиторські висновки, надані найбільш потужним підприємствам: металур-